

trov, at, naar man vil gjøre Noget i den Retning, som er tilfjaget ved disse Forslag, at nedsætte Lolden paa Kaffe og Sukker, havde man bedre opnaaet det, man tilfjagtede, ved at holde sig til den ene Post alene; og da at være gaaet betydelig længere ned; dersom man havde holdt sig til Kaffe alene og foreslaaet enten ganske at ophæve Lolden paa den eller nedsætte den med et større Beløb, havde man sikkert opnaaet det, man tilfjagtede, nemlig at staae de mindre bemidlede Forbrugere af denne Vare en Lette, som kunde komme ogsaa dem til Gode, som kun kjøbe i de mindste Kvantiteter, thi en Nedsættelse af 2 ½ pr. Pd. vil neppe komme dem til noget søseligt Gode, som kun kjøbe i meget smaa Kvantiteter, f. Ex. kun ¼ Pd. De ville ikke kunne faae ¼ Pd. Kaffe billigere, fordi man nedsætter Lolden med 2 ½, da vi ikke have saa smaa Mynter, at de Handlende kunne give Afslag paa saa smaa Kvantiteter, uden at de lide Tab derved. Havde man holdt sig til Kaffealolden alene, kunde jeg have været tilbøjelig til at gaa med Flextallet og stemme for en Nedsættelse; thi foruden det, som jeg her har anført, vil man jo derved have opnaaet, at hæve en af de Uligheder ved Loldbestatningen, som der med Rette anses over, nemlig at Lolden ikke betales efter Værens Værdi, men efter dens Mængde, og der er maasse ikke mange Forhold, hvor Forskjellen mellem Mængden og Værdien er saa betydelig som ved Kaffe; det er i det Mindste ikke Tilfældet med Sukker; at der er en saa betydelig Forskjel paa Værdien af den samme Mængde. Naar man borttog eller i betydelig Grad formindskede Kaffealolden, vilde man derved tillige opnaa at ophæve den ulige Bestatning for en af de Varer, som forbruges navnlig af de mindre Bemidlede i meget betydelig Grad: Dersom de stillede Forslag under Nr. 15 og Nr. 60 blive vedtagne, vil jeg være tilbøjelig til, til 3die Behandling at være med til at stille Forslag i den Retning, jeg her har antydet.

H. Maden: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig under Nr. 1 at stille et Vindringsforslag til § 1 Løbe-Nr. 1 angaaende Drangefaller. Jeg er nærmest bleven ledet til at stille dette Vindringsforslag ved at gjenmemlæse de Bemærkninger af Alfred Bengzon, som ere omdelte her i Thinget, idet jeg ganske bifalder det af ham angaaende denne Artikel Fremførte. Disse Drangefaller ere et saa simpelt og billigt Affald, at jeg vilde anse det for ubilligt, om de skulde gaa ind under den til dels høie Lold, som de virkelige Frugter ere ansatte til. Jeg har saa meget mere fundet mig foranlediget til at stille dette Forslag, som jeg antager og holder mig forvisset om, at det væsentlig er den mere ubemidlede Del af Befolkningen, som afbenytter dette Affald, og det dog turde være ubilligt, at den skal svare saa høi en

Lold af et mindre Gode. Jeg skal derfor paa det Bedste tillade mig, at anbefale dette Vindringsforslag til de ærede Medlemmers Velvillie. Af de Vindringsforslag, der ere stillede af det ærede Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at omtale et Par enkelte. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 2 til Løbe-Nr. 13, Vin paa Flaasker, skal jeg bemærke, at jeg tror, at Vin endnu er en Luxusartikel til fuldeste Maal. Jeg kan efter mit Syn paa Sagen ikke se, at Vin i nogen som helst Maade eller med nogen som helst Begrundelse kan komme til at henhøre under det, der bliver betegnet som Nødvendighedsartikler eller rettere almindelige Forbrugsartikler, og derfor tror jeg, det med Rette kan anses for heldigt, at netop denne Artikel bliver bestattet temmelig høit, saa meget mere som vistnok ogsaa de Fleste eller i ethvert Tilfælde det overveiende Flertal her i Salen vil indrømme mig, at Forbruget af denne Artikel væsentlig indskrænkes sig til de mere bemidlede Klasser, som jeg tilbøls ogsaa føler mig overbevist om ikke ville finde sig forvættede ved at betale en høiere Lold af en saadan Luxusnydelse. Vindringsforlaget under Nr. 31 til Løbe-Nr. 92 af et Mindretal skal jeg ogsaa tillade mig, at anbefale, idet jeg finder den nu bestaaende Ordning, hvorefter Lolden af Klæde beregnes efter Vægten, i høi Grad ubillig, fordi mindre værdifulde Gjenstande derved ikke alene blive bestattede lige med de finere, men jo endogsaa forholdsvis langt høiere, idet det jo er en afsjort Kjendsgjerning, at netop de grovere Sorter Manufakturvarer holde en langt større Vægt end de finere, og selvfølgelig er det de mindre Bemidlede i Samfundet, der maa ty til at benytte de simple Klædesorter til deres Forbrug, som komme til at svare den høieste Lold for denne aldeles nødvendige Forbrugsartikel. Jeg kan heller ikke tro, at de Vanskeligheder, som opstilles for at indføre en Forandring som den foreslaaede, skulde være aldeles uoverstigelige, og jeg vil derfor ogsaa paa det Bedste anbefale dette Vindringsforslag, der, som bemærket, er fallet af et Mindretal, til ærede Medlemmers Opmærksomhed. Hvad det Vindringsforslag om Kaffe angaar, som blev omtalt af det sidste ærede Medlem (M. Andersen), da kan jeg tilbøls tiltræde hans Bemærkninger i den Henseende. Jeg vilde ogsaa have fundet det mere heldigt, hvis Udvalget havde besluttet at ophæve Lolden paa Kaffe eller i alt Fald at nedsætte den langt betydeligere, end det er, idet jeg tror, at Kaffealolden rammer omtrent paa samme Maade og i samme Maalestok som en Indkomstskat, da Forbruget af Sukker er forholdsvis langt større blandt den bemidlede Del end blandt den ubemidlede Del af Befolkningen, hvilket ikke i samme Forhold kan siges at være Tilfældet med Hensyn til Kaffe. Saa stor Lyft, som jeg end kunde have til at omtale de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger)